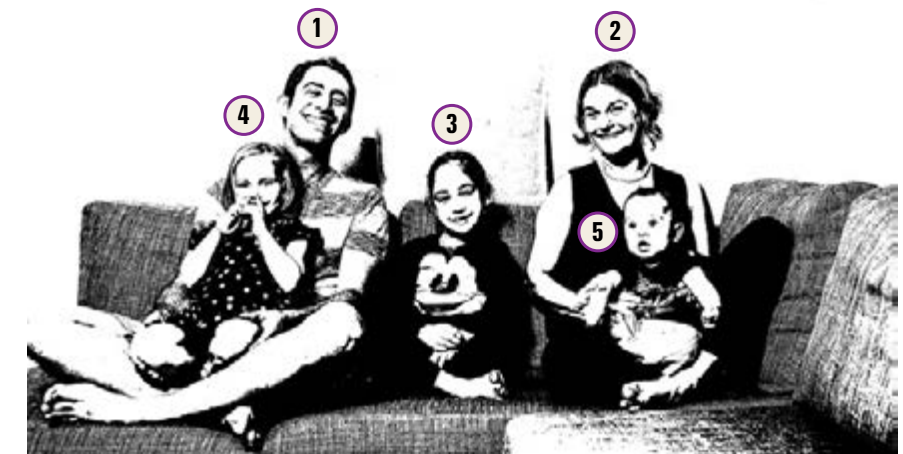

משפחת אקסלר // באר־שבע

- 1 **אבא // גייב, 35**, מנהל תיירות חברתית בעמותת ארץ־עיר
- 2 **אמא // רווית גרינברג, 34**, מנכ"לית מרכז תמר
- 3 **הגדולה // סלה, 6**
- 4 **האמצעית // הדר, 3**
- 5 **הקטן // עמנואל, שישה חודשים**

הבית // צמוד קרקע, 135 מ"ר, חמישה חדרים וגינה גדולה בשכונת נווה־עופר. רוב הריהוט והתמונות עלו עם בני הזוג מארצות הברית, "כולל הכתובה שלנו שתלויה על הקיר. היא נעשתה בידי סבתא של רווית, שהיא אמנית מוכשרת מאוד".

הבוקר // "לשנינו מאוד קשה לצאת מהמיטה, אנחנו בעבודות שמאפשרות לנו להיות אחראים על הלו"ז שלנו. אף אחד לא עומד עם סטופר, או זה מאפשר לשחק עם הומן". גייב מעיר את הבנות במוסיקה ונשיקות, ורווית מיניקה את עמנואל ומכינה לבנות קורנפלקס או גרנולה.

להשתתפות במדור
dyokan@makorishon.co.il

היסטוריה // גייב נולד בשיקגו למשפחה יהודית ציונית. הוא הצעיר במשפחה ויש לו שתי אחיות גדולות שגם הן עלו לארץ, וכיום מתגוררות במורד־עין. הוריו התגרשו וחיים בשיקגו, "אבל אמא שלי מתכננת לעשות עלייה".

בילדותו התחנך בבית ספר אורתודוקסי מודרני. "הוריי העדיפו שנקבל חינוך דתי. גרלתי בבית מסורתית עם ארוחת שבת אצל סבתא". רווית, הקטנה משלוש אחיות, נולדה בסקנקטדי שבמדינת ניו־יורק, עיירה קטנה עם מעט יהודים. היא למדה בבית ספר יהודי מסורתי והייתה פעילה בתנועות נוער יהודיות. "כשנות השבתון של אבי

התגוררנו בירושלים ובחיפה, ושם התחיל הקשר לארץ".

העלייה שלה // במהלך לימודיה באוניברסיטת ראטגרס בניו־ג'רזי פרצה האינתיפאדה השנייה והתנהל שיח רב על הנעשה בארץ. "תמיד ידעתי שהמצב מורכב יותר מהתמונה שמציגים אצלנו, ובסיום התואר החלטתי לעלות לארץ לבד כדי להבין מה באמת קורה. גרתי בירושלים ועברתי עם מגוון ארגונים חברתיים. לכן החלטתי ללמוד מנהל עסקים. במחשבה שבישראל לבני נוער מארה"ב. במקביל סיים תואר שני ב"מכון ספרטוס ללימודי הפיננס".

העלייה שלו // אחרי התיכון גייב למד במשך שנה בישיבת "הכותל". בסיומה חזר ללימודי תואר ראשון בהיסטוריה באוניברסיטת "בינגהמטון" במדינת ניו־יורק. כשסיים התגייס לצה"ל בתוכנית מח"ל (מתנדבי חוץ לארץ), ושירת בנח"ל. "מה שהישראלי הממוצע עושה בגיל 18, עשיתי בגיל 23 עם תואר ראשון".

הלימודים // בסיום הצבא חזר גייב לשיקגו כדי לחסוך כסף, ועבר ארבע שנים בתוכנית "שורשים" בתור מרדכי סיורים בישראל לבני נוער מארה"ב. במקביל סיים תואר שני ב"מכון ספרטוס ללימודי

יהדות". רווית למדה תואר ראשון במגדר ומדעי הפוליטיקה באוניברסיטת ראטגרס בניו־ג'רזי, וכישראל למדה באוניברסיטת ניו־יורק תואר שני בינלאומי במנהל עסקים.

ההיכרות // בחורף 2002 הגיעו שניהם לארץ במסגרת סיור לסטודנטים יהודים שרוצים ללמוד לעומק על הסכסוך הערבי־ישראלי. שלוש שנים לאחר מכן, כשגייב היה לקראת סיום שירותו הצבאי, חבר משותף ערך מסיבה בירושלים, וגייב היה אמור לצאת למסיבה אך בסוף לא הגיע. רווית ביקשה מהחבר המשותף את מספר הטלפון שלו, שלחה לו

באר־שבע // נקודות ציון

70 דקות מתלאביב
30 דקות משרות

206 אלף תושבים
בית הנגב

מכירה
דירת 5 חדרים, 1.35 מיליון שקלים
דירת 4 חדרים 1 מיליון שקלים

שכירות
דירת 5 חדרים 4,200 שקלים בחודש
דירת 3 חדרים 2,200 שקלים בחודש

מוסדות ועסקים
בעיר פועלת אוניברסיטת נְבִיגוֹריוֹן בנגב, וסמוך לה נבנה פארק גני נגב לתעשיות הייטק. כמו כן בעיר פועל בית משפט השלום, המרכז הרפואי סוויקה, ושתי תחנות ונבת

קטנה על המקום
קבוצת הכדורגל הפועל באר־שבע זנתה חמש פעמים נאליפות המדינה, ושלוש פעמים ברציפות

הודעה, והם התחילו לצאת. רווית: "בריעבר התברר שגרנו שלושה בלוקים זה מזה בירושלים". גייב: "הכול היה מהיר וזורם – בדיוק חודשיים אחרי שהתחלנו לצאת שוחררתי מהצבא והסתיים לי הסבסוד לדירה כחייל, אז טיילנו בארץ ובסיני".

החתונה // במשך שנה וחודשיים ניהלו קשר מרחוק, כשגייב חזר לשיקגו ורווית המשיכה ללימודים בכך־גוריון, עד שרווית נסעה לאמריקה בעקבותיו. "התחתנו בשיקגו ב־2009. תכננו להישאר לשנה ובסוף המשכנו שם שלוש שנים, עד שחזרנו לארץ. ביוני הגגנו תשע שנות נישואים".

הפרנסה שלו // גייב עובד בעמותת "ארץ־עיר" כמנהל תיירות חברתית. "הארגון פועל לקידום עירוניות קהילתיות בכל רחבי הארץ. המיוס שם רגש על אנשי עשייה, קהילות משימתיות ויומים חברתיים, ולא על אתרים. אני אוהב לעזור להם לספר את הסיפור ולייצר הכנסה עצמית".

הפרנסה שלה // רווית היא מנכ"לית מרכז תמר לקידום החברה הבדואית בנגב. "החברה הבדואית היא חלק משמעותי מהאוכלוסייה בנגב, והיה לי חשוב ליצור מציאות חדשה בתחום החינוך. כבר היום שיעור לא מבוטל מהניגשים לבחינות הבגרות באוכלוסייה הבדואית מסיימים בגרות ריאלית בציון ממוצע של שמונים".

באר־שבע // הם הגיעו ישירות משיקגו לבית שכרו כבר באינטרנט. גייב: "כשגרנו בשיקגו חלמנו לגור באזור הנגב. הצטרפנו לגרעין שרצה להקים יישוב פלורליסטי בצפון הנגב, אבל מהרבה סיבות זה לא קרה. אבל התאהבנו בנגב, וביכולת להיות חלק מהעשייה שמתרחשת כאן".

רווית: "המגורים בבאר־שבע הם בדיוק מה שחיפשנו. איכות החיים שלנו נהדרת, ואנחנו מקפידים לקחת בייביסיטר פעם בשבוע ולצאת לביילוי זוגי בעיר. יש מגוון רחב של אפשרויות".

הקהילה // יחד עם זוג נוסף הם הקימו בבאר־שבע את "בארות", קהילה שיתופית ליברלית שמונה כיום חמישים משפחות. "אנחנו מקיימים תפילות שיתופיות, נשים קוראות אצלנו בתורה ומוכילות חלקים בתפילה. היה לנו חשוב ליצור את הקהילה דווקא כאן, כי לא הייתה קיימת קהילה מהסוג הזה בבאר־שבע".

פמיניזם // רווית: "המטרה של הקהילה היא קודם כל פנימית – לתת חוויה יהודית אחרת, לתת מקום ליהדות דתית־פמיניסטית ולזוגות דתיים מודרניים שרוצים שלאישה יהיה מקום משמעותי בבית הכנסת. "המניין שלנו שיתופי באופן חלקי. אנחנו עושות קבלת שבת, קוראות בתורה ואפילו מתפללות כל נדרים. אבל המניין נחשב אורתודוקסי, רק גברים נספרים, ולכן הוא שיתופי ולא שוויוני".

ערבית // הבנות לומדות בבית הספר הדרי־לשני "אנג'י". "אנחנו שמחים מאוד על היכולת של הילדות ללמוד ולהכיר את האחד. הן מבינות ערבית, כך שיש להן תירוץ מובהק עלינו. בדרך כלל ההורים מרבדים בשפה שהילדים לא מבינים. אצלנו זה הפוך, כשהן מרבדות ערבית אין לנו שום מושג מה הן אומרות".

חיסכון // הם חוסכים כסף בכל חודש כדי לבנות ערך קומה לבית, ובעיקר כדי לבקר את המשפחה בארה"ב. "חשוב לנו שהילדים יכירו אותם. כשביל אחרים נסיעה לחו"ל היא חופש, אבל בשבילנו זה ביקור משפחתי". ■